

اثر برخی عوامل محیطی بر خصوصیات رویشی گونه *Stipa barbata* در مراتع استپی ندوشن یزد

جلال عبدالله^{۱*}، حسین نادری^۲، محمدرضا میرجلیلی^۳ و منیرالسادات طباطباییزاده^۴

*- نویسنده مسئول، مریض پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد

پست الکترونیک: jaabdollahig@gmail.com

- کارشناس ارشد مرتع داری، دانشگاه تربیت مدرس

- کارشناس پژوهشی، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی استان یزد

- کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران

تاریخ دریافت: ۹۰/۰۱/۱۵ تاریخ پذیرش: ۹۰/۰۹/۱۴

چکیده

شناخت رفتار و عمل گونه‌های گیاهی و ارتباط اکولوژیکی آنها با متغیرهای محیطی به عنوان قسمت مهمی از اطلاعات مورد نیاز در برنامه‌های اصلاح، احیاء و بهره‌برداری صحیح از مراتع، ضروری و اساسی است. در این تحقیق اثر عوامل محیطی بر خصوصیات کمی رشد گونه استپیا (*Stipa barbata*) در منطقه ندوشن استان یزد، با استفاده از روش رسته‌بندی بررسی شد. به این منظور با استفاده از نقشه پوشش گیاهی منطقه و بازدیدهای میدانی، ۲۵ رویشگاه از این گونه شناسایی و در منطقه معرف هر رویشگاه با روش تصادفی- سیستماتیک در امتداد ۳ ترانسکت خطی ۵۰۰ متری، ۳۰ پلات نمونه‌برداری مستقر شد. در داخل پلات‌ها، فهرست گیاهان موجود، درصد تاج پوشش، تعداد گیاهان و تولید تعیین گردید. همچنین در ابتدای هر ترانسکت پروفیل حفر شد که با توجه به مرز تفکیک افق‌ها در منطقه و عمق ریشه‌های از عمق ۰-۳۰ سانتی‌متری نمونه خاک برداشت شد، نمونه‌ها با هم مخلوط شدند تا یک نمونه ترکیبی بدست آمد. در هر نمونه خصوصیات درصد رس، سیلت، ماسه، ماده آلی، آهک، اسیدیته، هدایت الکتریکی، سدیم، کلسیم و منیزیم اندازه‌گیری شد. در هر سایت نمونه‌برداری، خصوصیات توپوگرافی از قبیل شب، ارتفاع و جهت، اندازه‌گیری شده و نوع سازند نیز با استفاده نقشه زمین‌شناسی منطقه تعیین گردید. ماتریس ویژگی‌های محیطی و گونه‌ای تهیه شد و رابطه بین خصوصیات رویشی و متغیرهای محیطی با استفاده از روش تجزیه تطبیقی متعارفی (CCA) تعیین شد. نتایج این تحقیق نشان داد که بین تاج پوشش، تراکم و تولید گونه استپیا با عوامل خاکی، همبستگی معنی‌دار وجود دارد. این نتایج حکایت از آن دارد که از بین متغیرهای خاکی، بافت، اسیدیته، تراکم و تولید گونه استپیا با عوامل خاکی، آهک و درصد سنگریزه بیشترین تأثیر را بر تاج پوشش، تراکم و تولید گونه استپیا دارند. البته اثر متغیرهای توپوگرافی بر خصوصیات رشد گونه موردنده مطالعه معنی‌دار نبود. به طوری که روند تغییرات خصوصیات رشد گونه استپیا با نوع سازند زمین‌شناسی رابطه معنی‌داری داشت.

واژه‌های کلیدی: *Stipa barbata*: رسته‌بندی، عوامل محیطی، تجزیه تطبیقی متعارفی (CCA)، منطقه ندوشن یزد

شیمیایی خاک و تخریب‌های انسانی می‌باشد (Enright *et al.*, 2005). کمبود رطوبت در این مناطق سبب شده متغیرهای فیزیکی بارندگی (Noy-Meier, 1973)، میزان Abd El-Ghani, & Burke, :Enright *et al.*, 2005 (Amer, 2003 (Zhang *et al.*, 2006) (2001)، جهت دامنه و درصد شیب (Enright *et al.*, 2005) احتمالاً با تأثیر بر قابلیت دسترسی به آب، در مقایسه با دو گروه دیگر بر پراکنش جوامع گیاهی مناطق خشک نقش مؤثرتری داشته باشد (Enright *et al.*, 2005). خصوصیات شیمیایی خاک اغلب ترکیب گونه‌ای را از طریق سطح شوری (Abd El Sheikh, 2002)، اسیدیته میزان کربنات کلسیم (Abd El-Ghani, 2000)، اسیدیته (pH)، کلسیم و ماده آلی (Abd El-Ghani, 1998) تحت تأثیر قرار می‌دهند. تخریب‌های انسانی بیشتر از چرای دام ناشی می‌شوند و با تغییر فراوانی گونه‌های خوشخوارک و Ryerson & Parmenter, (2001) غیرخوشخوارک همچنین سهم نسبی گونه‌های چوبی در مقابل علفی (Perelman *et al.*, 1997) قادرند ترکیب جوامع گیاهی را عوض کنند. آنچه که مسلم است تشخیص متغیرهای اصلی تأثیرگذار و بررسی ارتباط آنها با گونه‌های گیاهی در طبیعت دارای پیچیدگی خاصی بوده و به سادگی امکان پذیر نمی‌باشد. بدین معنی که نخست دامنه تغییرات متغیرهای محیطی همواره گستردۀ می‌باشد. در شانی بین متغیرهای محیطی و گیاهان کنش‌های پیچیده‌ای وجود دارد و در نهایت همبستگیهای مشاهده شده اغلب با عدم یقین همراه هستند (Jangman *et al.*, 1987). به همین منظور از سال ۱۹۵۴ استفاده از روش‌های آماری تجزیه چندمتغیره رسته‌بندی جهت آگاهی از این ارتباطات پیچیده مورد توجه قرار گرفته است (مصطفاقی، ۱۳۸۰).

مقدمه

از جنس استیپا (*Stipa*) در کشور ایران ۱۹ گونه رویش دارد که از این تعداد پراکنش گونه *Stipa barbata* قابل مقایسه با بقیه نبوده و سطح وسیعی از مراعع کشور به‌ویژه دامنه‌ها و شب‌های کوهستانی مناطق خشک را پوشش می‌دهد (فرهانی و همکاران، ۱۳۸۷). از گیاه استیپا بارباتا (*S. barbata*) به عنوان یکی از مهمترین گندمیان علوفه‌ای مناسب جهت احیای مناطق خشک و مدیرانه‌ای یاد شده است (Sankary, 1979). این گیاه ضمن برخورداری از ساختار خاص ریشه‌ای، قادر است به‌خوبی در رویشگاه‌های خشک استقرار یافته و شرایط خشک و شکننده این مناطق را تحمل کند (فرهانی و همکاران، ۱۳۸۷). در مراعع استیپی استان یزد گیاه استیپا بارباتا با برخورداری از ارزش رجحانی بالا برای دام‌های اهلی و تولید علوفه نسبتاً مناسب از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است (باغستانی میبدی و ارزانی، ۱۳۸۴). در سالهای اخیر عواملی همانند خشکسالی و چرای شدید دام اثرات نامطلوبی بر گونه مذکور گذاشته و حذف تدریجی آن را از سطح مراعع استان موجب شده است (باغستانی میبدی، ۱۳۸۲). به‌منظور جلوگیری از روند رو به رشد تخریب مراعع استان، مدیریت چرا و اجرای برنامه‌های اصلاح و احیاء پوشش گیاهی امری ضروریست. در صورت شناخت رفتار و عمل گونه‌های گیاهی و ارتباط اکولوژیکی آنها با عوامل محیطی می‌توان از صرف هزینه و اتلاف وقت در برنامه‌ریزی جهت اصلاح مراعع جلوگیری کرد (امیری و همکاران، ۱۳۸۷). پراکنش و انبوی گونه‌های گیاهی در مناطق خشک عمدتاً با سه گروه از عوامل محیطی در ارتباط نزدیک هستند. این سه گروه شامل متغیرهای فیزیکی محیطی، خصوصیات

و هرگان ضمن استفاده از دو تکنیک^۱ CCA و PCA^۲ از نقش مؤثر بافت خاک و جهت شیب بر رشد و استقرار این گونه خبر داد. امیری و همکاران (۱۳۸۷) در تعیین عوامل محیطی مؤثر بر استقرار و رشد کمی و کیفی گونه *Bromus tomentellus* از روش رسته‌بندی استفاده کردند. نتایج آنها نشان داد که بین تاج پوشش و تراکم این گونه با عوامل خاکی هم بستگی معنی‌دار وجود دارد. این تحقیق با هدف فراهم آوردن اطلاعات و شناخت در مورد خصوصیات رویشگاهی و چگونگی عمل و رفتار گونه گیاهی استیپا بارباتا (*S. barbata*) در ارتباط با برخی از عوامل محیطی مؤثر بر آن، در مراتع استیپی منطقه ندوشن یزد انجام شد تا بتوان از نتایج آن در جهت مدیریت صحیح و استفاده علمی و اقتصادی رویشگاههای مرتعی مرتبط با این گونه در محدوده مورد مطالعه استفاده نمود.

مواد و روشها

منطقه مورد مطالعه

منطقه مورد مطالعه به عنوان بخشی از حوزه آبخیز ندوشن در محدوده جغرافیایی ۳۱ درجه و ۴۵ دقیقه تا ۳۲ درجه و ۳ دقیقه عرض شمالی و ۵۳ درجه و ۲۸ دقیقه تا ۵۳ درجه و ۴۷ دقیقه طول شرقی قرار داشت (شکل ۱). مساحت آن در حدود ۶۰ هزار هکتار و دامنه ارتفاعی آن از ۲۰۰۰ متر در کنار شهر ندوشن تا ۳۳۶۷ متر از سطح دریا در ارتفاعات کوهستانی منطقه متغیر بود. بیشتر مساحت منطقه را مناطق تقریباً مسطح تشکیل می‌دهد که با حرکت به سمت کوهستان بر میزان شیب منطقه افزوده می‌شود، به گونه‌ای که شیب‌های

در زمینه بررسی ویژگیهای اکولوژیک فردی گونه استیپا بارباتا (*S. barbata*) و دیگر گونه‌های خانواده گرامینه می‌توان به مطالعات زیر اشاره نمود. Richinger (۱۹۷۰) در فلور ایرانیکا به وجود رویشگاههای گونه *S. barbata* در دامنه‌ها و شیب‌های کوهستانی مناطق خشک ایران اشاره کرده است. نتایج تحقیق Sankary (۱۹۷۹) در بررسی آت‌اکولوژی *S. barbata* در مقایسه با چند تیپ مدیترانه‌ای در مناطق خشک سوریه نشان داد که گونه مورد مطالعه یکی از مهمترین گندمیان علوفه‌ای مناسب جهت احیای مناطق خشک و مدیترانه‌ای می‌باشد و جوانه‌زنی ضعیف این گونه در اغلب موارد به علت نارس بودن بذرهای آن است. نتیجه تحقیق جعفری و همکاران (۱۳۷۹) در بررسی مقاومت به خشکی گونه استیپا نسبت به دو گونه *Agropyron cristatum* و *Agropyron desertorum* آزمایشگاه نشان داد که این گونه نسبت به دو گونه دیگر از مقاومت به خشکی پایین‌تری برخوردار است. بررسی آت‌اکولوژی گونه *S. barbata* در مراتع تهران نشان داد که عمدۀ رویشگاههای این گونه در دامنه ارتفاعی ۲۸۰۰-۱۱۰۰ متر قرار دارد. این گونه به عمق خاک حساس نبوده و در خاکهای بسیار کم عمق تا عمیق رویش دارد. بافت خاک در رویشگاههای گونه مورد مطالعه لوم شنی، لوم رسی، و لوم رسی شنی می‌باشد. میزان اسیدیتۀ خاک نیز از حداقل ۸/۱ در قاضیان اشتهراد تا حداقل ۸/۷۱ در قرق رو دشور متغیر است. همچنین میزان هدایت الکتریکی از حداقل ۰/۱۹ ds/m و تا حداقل ۱/۳ ds/m برآورد شده است (فراهانی و همکاران، ۱۳۸۷). ایرانی (۱۳۷۸) در تحقیق خود به منظور تعیین رویشگاه بالقوه سه گونه مرتعی از جمله *Bromus tomentellus* در حوزه رودخانه

1 - Canonical correspondence analysis

2 - Principal correspondence analysis

قابلیت مناطق مختلف، برای رویشگاه گیاهان مورد استفاده قرار می‌گیرد (قیطوری، ۱۳۷۴). در کنار اندازه‌گیری دو کمیت مذکور، تولید از اهمیت ویژه‌ای برخوردار است، زیرا بهترین عامل جهت تعیین اثر عوامل محیطی بر گیاه است و به عنوان شاخصی از توان اکولوژیک یک عرصه مرجعی، همواره مورد توجه می‌باشد (مدیر شانه‌چی، ۱۳۷۲).

در این مطالعه به دلیل ورود دام به مراعع منطقه و برای اینکه بتوانیم برآورد مناسبی از تولید و تاج پوشش گونه مورد مطالعه داشته باشیم، مطالعات پوشش گیاهی در اواخر اردیبهشت برای سایت‌های دشتی شروع شد و تا نیمه خردادماه برای سایت‌های کوهستانی ادامه داشت. برای اندازه‌گیری پوشش تاجی، تراکم و تولید گونه مورد مطالعه از روش پلات‌گذاری در امتداد ترانسکت استفاده شد (فرهانی و همکاران، ۱۳۸۷؛ ایروانی، ۱۳۷۸). اندازه پلات، اندازه نمونه و روش نمونه‌برداری برای آماربرداری صحیح از پوشش گیاهی از اهمیت خاصی برخوردار است (Charles, 1989). در این تحقیق با توجه به اندازه گونه مورد مطالعه و فاصله پایه‌های آن از یکدیگر در محل‌های بررسی، از پلات روش آماری و پس از نمونه‌برداری اولیه، ۳۰ پلات تعیین شد. به طور معمول از ۶۰ تا ۴۰ پلات ۲ متر مربعی با توجه به تغییرات پوشش، برای اندازه‌گیری پوشش مراعع استپی استفاده می‌شود. ولی تعیین تعداد کمتر پلات در این تحقیق ممکن است به علت پوشش تقریباً یکنواخت منطقه و ابعاد ۴ متر مربعی پلات نمونه‌برداری باشد. بر این اساس تعداد ۳۰ پلات ۴ متر مربعی به روش تصادفی - سیستماتیک در منطقه معرف نقاط

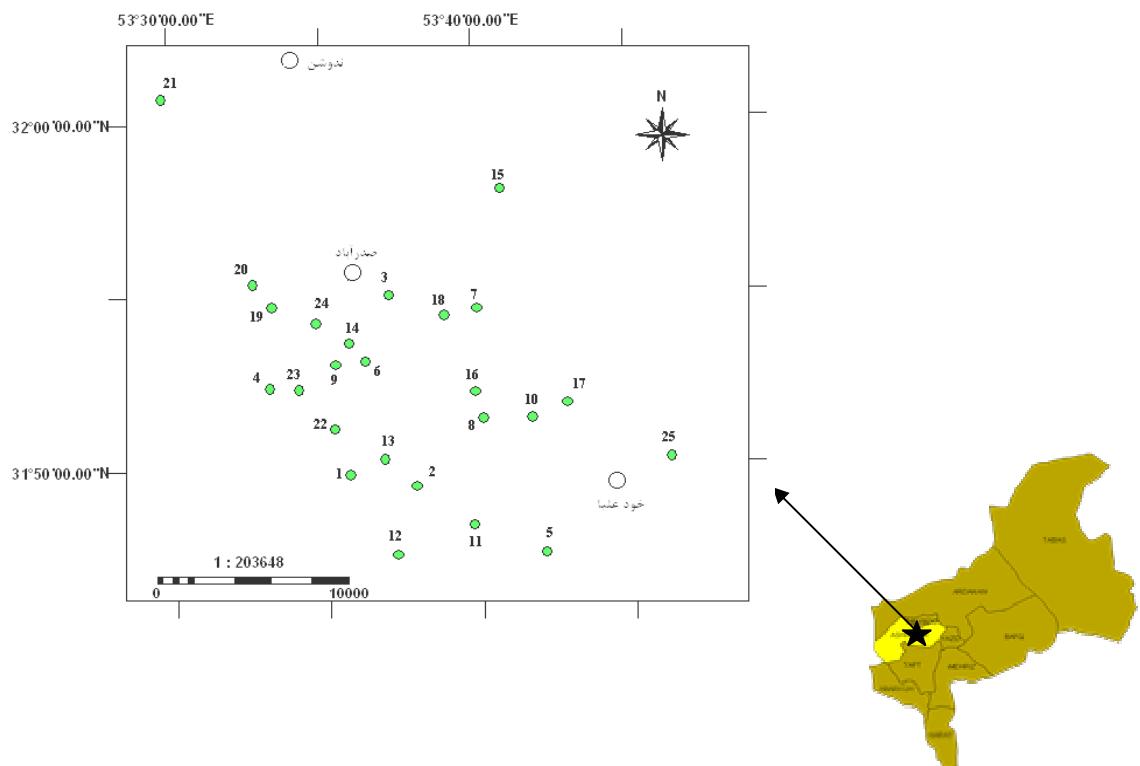
بالای ۶۰ درجه در سیستیغ‌های کوهستانی مشاهده می‌شود. سازندهای زمین‌شناسی منطقه شامل سازندهای شمشک، شتری، سنگستان، آهک تفت، رسوبات نشورزن و در نهایت از نوع واحدهای آذرین پالثورزن است (باغستانی، ۱۳۷۲). بر اساس اطلاعات ایستگاه کلیمان‌تلوزی شهر ندوشن و دو ایستگاه باران‌سنگی مستقر در دهستان صدرآباد و روستای خود علیا متوسط بارندگی سالانه در نقاط مختلف منطقه از ۱۲۴ تا ۲۲۷ میلی‌متر متغیر است. متوسط دمای سالیانه آن نیز با در نظر گرفتن کاهش دما در طول گرادیان ارتفاع در دامنه ۱۴/۶- ۸/۷۵ درجه سانتی‌گراد قرار دارد. بر اساس طبقه‌بندی دومارتن، دو اقلیم خشک فراسردد و نیمه‌خشک منطقه را پوشش می‌دهند.

روش تحقیق

به منظور بررسی تأثیر عوامل خاکی و توپوگرافی و نوع سازند زمین‌شناسی بر خصوصیات کمی رشد گونه استیپا ابتدا با استفاده از نقشه پوشش گیاهی منطقه (باغستانی و همکاران، ۱۳۷۲) تیپ‌های گیاهی دارای گونه مورد مطالعه مشخص شدند (جدول ۱). سپس طی بازدیدهای صحراوی نقاط مورد نظر در منطقه شناسایی و در منطقه معرف هر تیپ گیاهی اقدام به نمونه‌برداری از پوشش گیاهی شد. در مجموع ۱۱ تیپ گیاهی و ۲۵ رویشگاه در کل محدوده مورد مطالعه شناسایی و بررسی شد. این محلها رویشگاههای خوب، متوسط و ضعیف گونه مورد مطالعه را دربرمی‌گرفتند. به طور کلی کمیت‌های مختلفی از پوشش گیاهی قابل مطالعه و اندازه‌گیری است، در این میان پوشش تاجی گیاهان و تراکم آنها در واحد سطح از مواردیست که برای بررسی

پوشش تاجی، تراکم و تولید گونه‌ها به ترتیب به روش تخمین چشمی، قطع و توزین ثبت شد.

مورد بررسی در طول سه ترانسکت ۵۰۰ متری با فاصله ۵۰ متر از یکدیگر، مستقر شدند. به منظور دستیابی به اهداف مورد نظر، در داخل هر یک از پلات‌ها، درصد

شکل ۱- موقعیت منطقه مورد مطالعه در استان یزد

الک، درصد سنگریزه خاک تعیین شد و از ذرات کوچکتر از ۲ میلی‌متر برای آزمایش‌های فیزیکی و شیمیایی خاک استفاده شد. آزمایش فیزیکی تعیین ذرات نسبی خاک شامل رس، سیلت و شن به روش هیدرومتری بایکاس انجام شد. در بررسیهای تجزیه شیمیایی خاک، میزان اسیدیته خاک در گل اشباع با pH متر اندازه‌گیری گردید. کربن آلی به روش والکی و بلک و آهک (T.N.V) به روش کلسیمتری اندازه‌گیری شد. برای بررسی وضعیت شوری خاک، هدایت الکتریکی در عصاره گل اشباع با هدایت سنج الکتریکی

در داخل هر رویشگاه، موقعیت مکانی و متغیرهای توپوگرافی ارتفاع، شب و جهت دامنه به کمک GPS و نوع سازند زمین‌شناسی به کمک نقشه زمین‌شناسی ۱/۲۵۰۰۰۰ منطقه تعیین شد. برای بررسی تأثیر خاک نیز در هر رویشگاه به ازای هر ترانسکت یک نمونه خاک از عمق ۰-۳۰ (عمق فعالیت ریشه) برداشت و بعد سه نمونه مذبور با هم مخلوط شدند تا یک نمونه ترکیبی بدست آید (Baruch, 2005). نمونه مخلوط شده از الک ۲ میلی‌متری عبور داده شد. با توجه به وزن نمونه، قبل از الک کردن و وزن خاک عبور کرده از

سازندهای مورد مطالعه به عنوان یک متغیر در تجزیه رسته‌بندی وجود نداشت، از این‌رو سازندهای مورد مطالعه به دو گروه کلی رسوبی و آتشفسانی تقسیم و در تجزیه لحاظ شدند. بنابراین در مجموع ۱۴ متغیر شامل ارتفاع از سطح دریا، سازند آتشفسانی، سازند رسوبی، درصد سنگریزه، ماده آلی، آهک، سیلت، رس، شن، اسیدیته، هدایت الکتریکی، سدیم، مجموع کلسیم و منیزیم و نسبت جذب سدیم خاک در تجزیه وارد شدند. قبل از تجزیه CCA نرمال بودن متغیرهای محیطی بررسی شد و تبدیلات لازم بر روی داده‌هایی که پراکنش نرمال نداشتند انجام شد. در این مطالعه از نرم‌افزار PC-ORD (McCune & Mefford, 1999) برای انجام تجزیه رسته‌بندی و ترسیم دیاگرام دو پلاتی^۱ مربوطه استفاده شد.

نتایج

نتایج مربوط به نحوه حضور استیپا در ۲۵ رویشگاه مورد بررسی نشان داد که این گیاه در ۱۱ تیپ گیاهی مختلف حضور داشته و میانگین تاج پوشش، تراکم و تولید آن به ترتیب ۰/۵ درصد، ۱۰۴۸ پایه در هکتار و ۳/۷۶ کیلوگرم در هکتار است (جدول ۲).

تعیین گردید. میزان کلسیم، منیزیم و سدیم با استفاده از دستگاه جذب اتمی بر حسب میلی‌اکی‌والان در لیتر اندازه‌گیری شدند. نسبت جذب سدیم (S.A.R) نیز از رابطه زیر بدست آمد.

$$SAR = \frac{Na}{\sqrt{\frac{Ca + Mg}{2}}}$$

= میزان یون سدیم بر حسب میلی‌اکی‌والان در لیتر،
= میزان یون کلسیم بر حسب میلی‌اکی‌والان در لیتر،
= میزان یون منیزیم بر حسب میلی‌اکی‌والان در لیتر

روش تجزیه داده‌ها

به منظور بررسی روابط بین خصوصیات کمی رشد گونه استیپا و متغیرهای محیطی از تجزیه تطبیقی متعارفی (CCA) استفاده شد. این تجزیه از نوع مستقیم بوده و ضمن مرتبه ساختن تغییرات گونه‌های گیاهی (ترکیب و فراوانی) به تغییرات محیطی، امکان تعیین روابط معنی‌دار بین متغیرهای محیطی و پراکنش گونه‌های گیاهی را فراهم می‌آورد. از بین متغیرهای توپوگرافی تنها ارتفاع از سطح دریا به دلیل اهمیتش در ایجاد تغییرات دما و بارندگی در تجزیه رسته‌بندی لحاظ شد. به دلیل تکرارهای کم برای هر یک از سازندهای زمین‌شناسی امکان وارد نمودن تمام

جدول ۱- تیپ‌های گیاهی دارای گونه *Stipa barbata* به انصمام گیاهان همراه در منطقه مطالعاتی

گونه‌های همراه	تیپ گیاهی	گونه‌های همراه	تیپ گیاهی
<i>Astragalus glaucacanthus</i> , <i>Iris songarica</i> , <i>Eryngium sp.</i> , <i>Noaea mucronata</i> , <i>Stachys inflata</i> , <i>Stipa barbata</i> , <i>Cousinia pipocephala</i> , <i>Erotia ceratoides</i> , <i>Hertia angustifolia</i> ,	<i>Artemisia sieberi</i> - <i>Lactuca orientalis</i>	<i>Stipa barbata</i> , <i>Astragalus glaucacanthus</i> , <i>Salsola sp.</i> , <i>Aellenia auricula</i> , <i>Lactuca orientalis</i> , <i>Salsola arbuscula</i> , <i>Cousinia pipocephala</i> , <i>Zygophyllum eurypterum</i>	<i>Artemisia sieberi</i>
<i>Astragalus glaucacanthus</i> , <i>Salsola arbusculiformis</i> , <i>Stipa barbata</i> , <i>Lactuca orientalis</i> , <i>Cousinia pipocephala</i> , <i>Iris songarica</i> , <i>Salsola arbuscula</i>	<i>Artemisia sieberi-Noaea mucronata</i>	<i>Stipa barbata</i> , <i>Astragalus glaucacanthus</i> , <i>Poa cinaica</i> , <i>Stipa arabica</i> , <i>Zygophyllum eurypterum</i> , <i>Lactuca orientalis</i> , <i>Noaea mucronata</i>	<i>Artemisia sieberi-Acantholimon scorpius</i>
<i>Acantholimon bractiatum</i> , <i>Stipa barbata</i> , <i>Lactuca orientalis</i> , <i>Peganum harmala</i> , <i>Cousinia deserti</i> , <i>Noaea mucronata</i> , <i>Zygophyllum eurypterum</i> , <i>Hertia angustifolia</i>	<i>Artemisia sieberi</i> - <i>Salsola arbusculiformis</i>	<i>Lactuca orientalis</i> , <i>Stipa barbata</i> , <i>Noaea mucronata</i> , <i>Salsola rigida</i> , <i>Acantholimon scorpius</i> , <i>Acanthophyllum bractiatum</i> , <i>Hertia angustifolia</i> , <i>Erotia ceratoides</i> , <i>Stipa arabica</i> , <i>Poa cinaica</i>	<i>Artemisia sieberi</i> - <i>Artemisia aucheri</i>
<i>Astragalus glaucacanthus</i> , <i>Noaea mucronata</i> , <i>Lactuca orientalis</i> , <i>Hertia angustifolia</i> , <i>Stipa arabica</i> , <i>Zygophyllum eurypterum</i> , <i>Acantholimon scorpius</i> , <i>Stachys inflata</i> , <i>Erangium sp.</i> , <i>Petrosyrum aucheri</i> , <i>Peganum harmala</i> , <i>Tamarix sp.</i> , <i>Erotia ceratoides</i> , <i>Cousinia pipocephala</i>	<i>Artemisia sieberi</i> - <i>Stipa barbata</i>	<i>Iris songarica</i> , <i>Stipa barbata</i> , <i>Noaea mucronata</i> , <i>Stachys inflata</i> , <i>Astragalus glaucacanthus</i> , <i>Zygophyllum eurypterum</i> , <i>Lactuca orientalis</i> , <i>Erotia ceratoides</i>	<i>Artemisia sieberi</i> - <i>Cousinia pipocephala</i>
<i>Ephorbia sp.</i> , <i>Lactuca orientalis</i> , <i>Stipa barbata</i> , <i>Astragalus glaucacanthus</i> , <i>Astragalus gossypinus</i> , <i>Erotia ceratoides</i> , <i>Peganum harmala</i> , <i>Salsola arbuscula</i> , <i>Acantholimon scorpius</i> , <i>Acanthophyllum sp.</i> , <i>Stachys inflata</i>	<i>Artemisia sieberi</i> - <i>Tamarix ramosissima</i>	<i>Poa cinaica</i> , <i>Astragalus glaucacanthus</i> , <i>Stipa barbata</i> , <i>Stipa arabica</i> , <i>Noaea mucronata</i> , <i>Acantholimon scorpius</i> , <i>Zygophyllum eurypterum</i> , <i>Lactuca orientalis</i>	<i>Artemisia sieberi</i> - <i>Erotia ceratoides</i>
		<i>Stipa barbata</i> , <i>Iris songarica</i> , <i>Noaea mucronata</i> , <i>Poa cinaica</i> , <i>Astragalus glaucacanthus</i> , <i>Zygophyllum eurypterum</i> ,	<i>Artemisia sieberi</i> - <i>Stipa arabica</i>

جدول ۲- تیپ گیاهی رویشگاههای مورد بررسی و مقادیر تولید، تاج پوشش و تراکم گونه استیپا در هر یک از آنها

رویشگاه	تیپ گیاهی	تاج پوشش	تراکم	تولید	رویشگاه	تیپ گیاهی	تاج پوشش	تراکم	تولید	تیپ گیاهی	تاج پوشش
۱	Art.sie- Sti.bar	۱/۶	۴۴۰۰	۷/۴	۱	Art.sie- Sti.bar	۱/۱۲	۳۰۰۰	۸/۲	۴۰۰	۰/۳۲
۲	Art.sie	۰/۰۸	۴۰۰	۳/۲	۲	Art.sie-Noa.muc	۰/۰۸	۲۰۰	۲/۴	۲۰۰	۰/۲
۳	Art.sie- Aca.sco	۰/۲۴	۲۰۰	۲/۴	۳	Art.sie- Sti.bar	۰/۲۴	۱۰۰۰	۱/۶	۱۴۰۰	۰/۸
۴	Art.sie-Iri.son	۰/۶۶	۸۰۰	۲/۲	۴	Art.sie-Aca.sco	۰/۴۸	۸۰۰	۳/۶	۱۴۰۰	۰/۱۲
۵	Art.sie-Sal.arb	۰/۰۸	۲۰۰	۰/۶	۵	Art.sie-Ast.gla	۰/۴۶	۲۰۰	۰/۶	۲۰۰	۰/۱۲
۶	Art.sie-Aca.sco	۰/۳۲	۶۰۰	۸/۸	۶	Art.sie-Cos.pip	۱۹	۸۰۰	۲	۶۰۰	۰/۳۶
۷	Art.sie-Sal.arb	۰/۰۸	۲۰۰	۰/۸	۷	Art.sie-Sti.bar	۱/۶	۲۰۰	۰/۶	۲۰۰	۰/۷۲
۸	Art.sie-Eur.cer	۰/۱۲	۶۰۰	۱۰/۴	۸	Art.sie-Cos.pip	۰/۸۴	۱۶۰۰	۷/۴	۲۰۰۰	۰/۴۴
۹	Art.sie-Sti.bar	۱/۶	۱۶۰۰	۵	۹	Art.sie-Tam.aph	۰/۴۴	۶۰۰	۱	۶۰۰	۰/۲۴
۱۰	Art.sie-Eur.cer	۰/۱۲	۲۰۰	۱/۴	۱۱	Art.sie-Sti.bar	۰/۸	۲۲۰۰	۱۲/۶	۲۰۰	۰/۲۶
۱۱	Art.sie-Tam.aph	۰/۴۴	۶۰۰	۰/۶	۱۲	Art.sie-Sti.bar	۰/۴۶	۶۰۰	۱/۲	۶۰۰	۰/۷۶
۱۳											

جدول ۳- جدول آماری رسته‌بندی CCA

محور سوم	محور دوم	محور اول	مقادیر ویژه
۰/۰۱۴	۰/۰۸۱	۰/۰۵۵	واریانس تجمعی توجیه شده
۶۴/۵	۶۳/۱	۵۵	همبستگی پیرسون (محیط- گونه)
۰/۴۱	۰/۷۵	۰/۰۸۲	همبستگی (r) در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱ برای آزمون دو دامنه با درجه آزادی (n-۲=۲۳) به ترتیب برابر با ۰/۴۰ و ۰/۵۱ است.

مطابق با جدولهای معنی‌داری آماری ضریب همبستگی پیرسون (مصدقی، ۱۳۸۳)، مقدار بحرانی برای ضریب همبستگی (r) در سطح ۰/۰۵ و ۰/۰۱ برای آزمون دو دامنه با درجه آزادی (n-۲=۲۳) به ترتیب برابر با ۰/۴۰ و ۰/۵۱ است. چون در این تحقیق ۲۵ سایت بررسی شد، از این رو برای هر متغیر محیطی ۲۵ نمونه خواهیم داشت و

تجزیه داده‌های گیاهی و متغیرهای محیطی با استفاده از روش CCA، ضمن ارائه یک تفسیر گرافیکی، به خوبی روابط بین تغییرات متغیرهای محیطی و تغییرات خصوصیات رشد گیاه استیپا را آشکار کرد. مطابق با جدول ۳ بیشترین مقدار ویژه متعلق به دو محور اول کنونیکال می‌باشد. در ضمن همبستگی محیط- گونه برای این دو محور بالاست و رویهم ۶۳/۱ درصد از تغییرات استیپا را توجیه می‌کنند. این نتایج نشان‌دهنده ارتباط قوی بین خصوصیات رویشی استیپا و متغیرهای محیطی بکار گرفته شده در تجزیه CCA است.

جدول ۴ ضریب همبستگی هر یک از متغیرهای محیطی را نسبت به محورهای رسته‌بندی نشان می‌دهد.

متغیر دیگر همبستگی مثبت با اولین محور رسته‌بندی داشتند. دو متغیر درصد آهک و سنگریزه به رغم همبستگی با محور اول با محور دوم نیز همبستگی بالای نشان دادند. همبستگی هیچ‌یک از متغیرهای محیطی با محور سوم معنی دار نبود. به طوری که از بین خصوصیات رویشی استیپا تاج پوشش و تراکم تنها همبستگی معنی دار با محور اول نشان دادند. تولید گونه مورد مطالعه به رغم همبستگی بالا با محور اول با محور دوم نیز همبستگی معنی داری نشان داد (جدول ۵).

درجه آزادی برابر ۲۳ خواهد بود. بنابراین در جدول ۴ همبستگی‌های بزرگتر از $4/0^+$ و کوچکتر از $4/0^-$ در سطح پنج درصد آماری و همبستگی‌های بزرگتر از $0/51^+$ و کوچکتر از $0/51^-$ در سطح یک درصد آماری معنی دار هستند. با در نظر گرفتن حداقل معنی داری در سطح خطای ۵ درصد، محور اول شامل متغیرهای اسیدیته، آهک، درصد سنگریزه، نسبت جذب سدیم، نسبت کلسیم به سدیم، درصد سیلت خاک و نوع سازند زمین‌شناسی (آتشفسانی) است. چهار متغیر اول، همبستگی منفی و سه

جدول ۴- ضریب همبستگی متغیرهای محیطی با محورهای رسته‌بندی CCA

محورهای رسته‌بندی			
محور سوم	محور دوم	محور اول	عامل‌های محیطی
-۰/۱۷	۰/۴۵*	۰/۴۴*	آهک (T.N.V)
-۰/۲۴	-۰/۳۸	-۰/۴۰*	سیلت (Silt)
۰/۱۸	۰/۰۷	-۰/۱۵	رس (Clay)
-۰/۰۸	-۰/۰۱	-۰/۱۳	شن (Sand)
-۰/۱۲	-۰/۰۸	۰/۲۳	سدیم (Na^+)
-۰/۱۱	۰/۳۳	۰/۰۵**	سنگریزه (Gravel)
۰/۰۴	-۰/۱۴	۰/۲۲	کلسیم + منیزیم ($\text{Ca}+\text{Mg}$)
-۰/۲	۰/۰۲	۰/۴۵*	نسبت جذب سدیم (S.A.R) (S.A.R)
۰/۲	-۰/۰۱	-۰/۴۹*	نسبت کلسیم به سدیم ($\text{Ca}^{+2}/\text{Na}^+$)
۰/۱۸	۰/۱۲	۰/۲۶	ماده آلی (OC)
۰/۱۷	-۰/۴۲*	۰/۴۷*	اسیدیته (pH)
-۰/۲۳	-۰/۳۱	-۰/۰۵۸**	سازند آتشفسانی (Igneouse)
۰/۲۷	۰/۲۵	۰/۳۸	سازند رسوبی
۰/۱۷	۰/۲	-۰/۱۳	ارتفاع (Altitud)

*: معنی داری در سطح خطای ۵ درصد **: معنی داری در سطح خطای ۱ درصد

جدول ۵- ضریب همبستگی متغیرهای گیاهی با سه محور اول رسته‌بندی CCA

محور سوم	محور دوم	محور اول	عامل‌های گیاهی
محورهای رسته‌بندی			
۰/۱۹	۰/۳۵	-۰/۹۱**	تاج پوشش
-۰/۲۵	۰/۱	-۰/۹۶**	تراکم
۰/۰۸	-۰/۴۸*	-۰/۸۶**	تولید

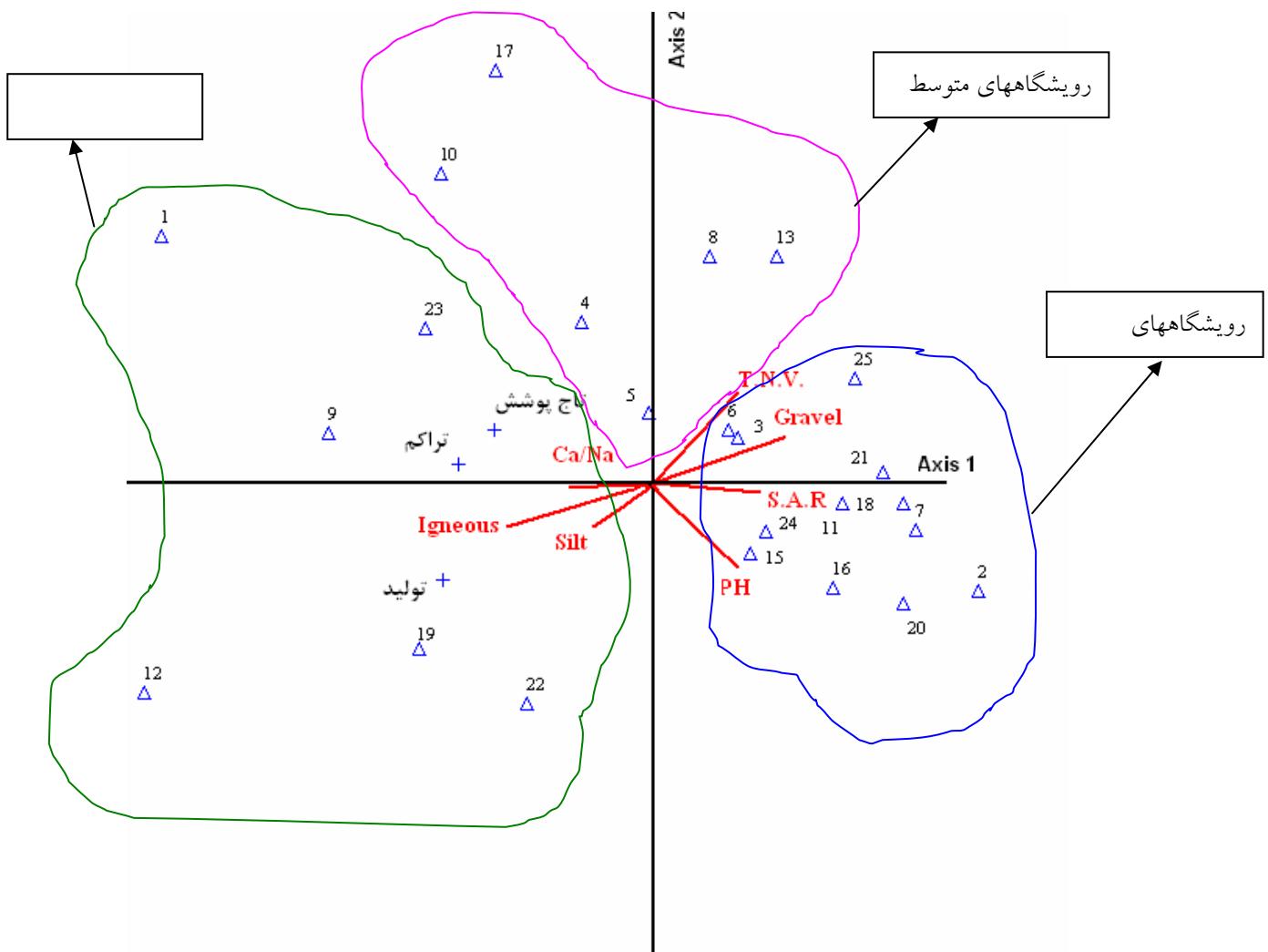
*؛ معنی داری در سطح خطای ۵ درصد **؛ معنی داری در سطح خطای ۱ درصد

ریزبافت، دارای نسبت بالای کلسیم به سدیم و اسیدیته، نسبت جذب سدیم، آهک و سنگریزه پایین ایجاد می‌شود (شکل ۲).

بحث

در این مطالعه رابطه بین خصوصیات رویشی گونه استیپا، متغیرهای خاکی و توپوگرافی، و همچنین سازندهای زمین‌شناسی مورد بررسی قرار گرفت. دیاگرام به دست آمده از تجزیه CCA به خوبی موقعیت رویشگاههای مورد مطالعه و عامل‌های گیاهی را در طول مهمترین گرادیان‌های اکولوژیکی نشان داد. طبق نتایج به دست آمده متغیرهای درصد سنگریزه، نسبت جذب سدیم، نسبت کلسیم به سدیم، درصد سیلت خاک و نوع سازند زمین‌شناسی (آتشفسانی) با همبستگی بالا با محور اول و متغیرهای آهک و اسیدیته با همبستگی بالا با محور دوم مهمترین گرادیان‌های محیطی اثرگذار بر خصوصیات رویشی استیپا را تشکیل می‌دهند. از بین متغیرهای توپوگرافی، تنها ارتفاع در تجزیه وارد شد که اثرهای آن نیز معنی‌دار نبود.

در دیاگرام دو پلاتی حاصل از تجزیه CCA متغیرهای محیطی توسط پیکان‌هایی نشان داده شده‌اند. نوک پیکان جهت حداکثر تغییرات و طول آنها بیان‌کننده میزان تغییرات است. آن دسته از متغیرهای محیطی که دارای پیکان بزرگ‌تری هستند در رسته‌بندی در مقایسه با پیکان‌های کوتاه، همبستگی بیشتری با عامل‌های گیاهی دارند و تأثیر بیشتری بر تغییرات آنها می‌گذارند (Jangman *et al.*, 1987). مطابق با شکل ۲ رویشگاههای نمونه‌برداری در اثر اختلاف از نظر خصوصیات رویشی درمنه و متغیرهای محیطی به خوبی از یکدیگر تفکیک و به‌طور تقریبی در ۳ دسته خوب، متوسط و ضعیف قرار گرفتند. سایت‌های مناسب برای رشد این گونه در سمت چپ دیاگرام و در امتداد گرادیان‌های افزایشی نسبت کلسیم به سدیم، سازند آتشفسانی و سیلت خاک قرار داشتند. رویشگاههای ضعیف در سمت راست دیاگرام و در امتداد گرادیان‌های افزایشی اسیدیته، آهک، درصد سنگریزه، و نسبت جذب سدیم قرار داشتند. در این میان رویشگاههای متوسط نیز در حدفاصل دو گروه مذکور قرار گرفتند. بر این اساس بهترین شرایط رویشی استیپا در سازندهای آتشفسانی منطقه و مناطقی با خاکهای

شکل ۲- نمودار رسته‌بندی CCA رویشگاههای استیپا

بافت خاک ریزتر شده و سنگریزه خاک کاهاش می‌یافتد که این امر نیز موجب بهبود رشد و گسترش گونه استیپا می‌شود (شکل ۲). طبق نظر Vogiatzakis *et al.*, (2003) تغییر در ساختار زمین‌شناسی یک منطقه سبب تغییرات خاک، سیمای ژئومورفولوژی و در نهایت تغییرات پوشش گیاهی آن می‌شود.

از عوامل مؤثر بر تغییرات ویژگیهای رشد گونه استیپا در منطقه، نوع سازند زمین‌شناسی بود. در این میان سازندهای آتشفسانی رویشگاههای مناسبی برای رشد و گسترش این گونه بودند. نکته قابل توجه اینکه گرadiyan‌های مهم خاکی منطقه نیز در امتداد گرadiyan نوع سازند زمین‌شناسی قرار داشتند. به طوری که با حرکت از رویشگاههای رسوبی به سمت آتشفسانی، محدودیت‌های شیمیایی خاک رفع،

کاهش عامل‌های رشد *Salsola rigida* معرفی کرد. وجود کلسیم در خاک تا حدی از شدت عمل سدیم می‌کاهد (قربانیان و جعفری، ۱۳۸۶). بنابراین ممکن است علت اثرهای مثبت افزایش نسبت کلسیم به سدیم در رویشگاههای آتشفسانی مربوط به نقش تعديل کنندگی کلسیم باشد. به رغم اثرات مثبت میزان سنگریزه سطحی بر پوشش گیاهی چوبی مناطق خشک (Mostafa & Abd El-Ghani & Amer, 2003; Zaghoul, 1996) حسینی توسل، ۱۳۷۹ در تحقیق حاضر افزایش سنگریزه سطحی تأثیرهای منفی بر رشد و گسترش گونه استیپا داشت. بالا بودن سنگریزه خاک، سبب افزایش نفوذپذیری به خصوص در افق سطحی خاک می‌گردد. در این وضعیت نگهداری رطوبت در افق بالایی خاک کم است و با گذشت زمان کوتاهی از بارندگی، ریشه گیاهان علفی در افق سطحی با کمبود رطوبت مواجه شده که خود باعث کاهش رشد این گیاهان می‌شود (امیری و همکاران، ۱۳۸۷). میزان رشد استیپا تحت تأثیرهای منفی میزان آهک قرار داشت و رویشگاههای آتشفسانی با داشتن میزان آهک پایین‌تر از توان تولید بالاتری برخوردار بودند. آهک در بعضی موارد رابطه مستقیم و در موارد دیگر رابطه معکوس با عامل‌های گیاهی دارد. علت آن این است که وجود مقادیر مناسب آهک در ایجاد ساختمندان خوب و تعديل اسیدیته خاک و به دنبال آن در جذب مواد غذایی مؤثر است. ولی اگر درصد آهک بیش از حد افزایش یابد با ایجاد سخت لایه، افزایش میزان اسیدیته و املاح در محدوده ریشه مشکلاتی را برای گیاهان بوجود می‌آورد (زارع چاهوکی، ۱۳۸۰). نتایج تحقیق Buxbaum & Vanderbilt (2007) نشان داد که حذف گراسها از نهشته‌های آهکی بیشتر ناشی از عدم توانایی این گیاهان

از بین متغیرهای خاکی، افزایش سیلت خاک در رشد و گسترش گونه استیپا نقش مؤثری داشت. این نتایج با یافته‌های جعفری و همکاران (۱۳۸۵) در مراتع قم مبنی بر ارتباط مستقیم حضور این گونه با کاهش شن خاک هم خوانی دارد. فراهانی و همکاران (۱۳۸۷) در بررسی آتکولوژی استیپا از ریزیافت بودن خاک رویشگاههای استیپا در استان تهران خبر دادند. در مناطق بیابانی گونه‌های علفی با مقاومت به خشکی پایین، اغلب بر روی خاکهای ریز دانه گسترش دارند، در حالی که خاکهای درشت بافت، پوشش بوته‌ای را حمایت می‌کنند (Birkeland et al., 1991). اثرات بافت ریزدانه بر رژیم رطوبتی خاک به‌ویژه در گراسلندهای خشک و نیمه‌خشک Sala & Lauenroth, 1984) گزارش شده است (). باران‌های رگباری و زودگذر این مناطق ممکن است تنها سطح رویی خاک و محدوده فعالیت ریشه گراسهای علفی را مرتبط کنند. در این میان بالا بودن ذرات رس خاک سبب افزایش ظرفیت نگهداری رطوبت در سطح خاک شده و از نفوذ آن به عمق پایین‌تر جلوگیری می‌کند (Birkeland et al., 1991). نتایج نشان داد با حرکت در طول محور اول رسته‌بنای از رویشگاههای آتشفسانی با حداکثر عامل‌های گیاهی استیپا به سمت رویشگاههای رسوبی با حداقل مقبولیت رشد برای این گیاه، بر غلظت کاتیون‌های سدیم، افزوده و در عوض از غلظت کاتیون‌های کلسیم کاسته شده است. در این راستا جعفری و همکاران (۱۳۸۵) نیز نتایج مشابهی را گزارش کردند. قربانیان (۱۳۸۴) افزایش بیش از حد سدیم خاک و بالا رفتن سهم آن نسبت به کاتیون‌های کلسیم و منیزیم (SAR) را عامل پخشیدگی خاکدانه‌ها، ساختمندان خاک و در نهایت ایجاد اختلال در عمل تنفس و در نتیجه

- عملکرد دام در مراتع استپی یزد. رساله دکتری مرتع داری، دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تهران، ۲۱۴ ص.
- باستانی میدی، ن. ۱۳۷۲. بررسی اکولوژیکی جوامع گیاهی با توجه به واحدهای ژئومورفولوژی و خاک در حوزه ندوشن استان یزد. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشگاه تهران.
- باستانی میدی، ن. و ارزانی، ح. ۱۳۸۴. مقایسه خوشخوارکی گونه‌های مرتعی و رفتار چرایی بز در مراتع پشتکوه استان یزد. مجله منابع طبیعی ایران، ۵۸ (۴): ۹۰۹-۹۱۹.
- جعفری، م.، زارع چاهوکی، مع.، طویلی، ع. و کهندل، ا. ۱۳۸۵. بررسی رابطه خصوصیات خاک با پراکنش گونه‌های گیاهی در مراتع استان قم. مجله پژوهش و سازندگی در منابع طبیعی، ۷۳: ۱۱۰-۱۱۶.
- جعفری، م.، طویلی، ع. و حیدری شریف‌آباد، ح. ۱۳۷۹. بررسی مقاومت به خشکی در سه گونه مرتعی *Agropyron Stipa barbata* و *Agropyron cristatum* و *desertorum* مجله منابع طبیعی ایران، ۵۳ (۳)، ۲۳۷-۲۲۷.
- حسینی توسل، م.، ۱۳۷۹. بررسی ارتباط برخی گونه‌های شاخص مرتعی با خصوصیات خاک در منطقه نیمه‌خشک طالقان. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تربیت مدرس، ۱۱۰ صفحه.
- زارع چاهوکی، م. ۱۳۸۰. بررسی رابطه بین چند گونه مرتعی با برخی از خصوصیات فیزیکی و شیمیایی خاک در مراتع پشتکوه یزد. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه تهران، ۱۵۰ صفحه.
- فراهانی، ا.، شاهمرادی، اع.، زارع‌کیا، ص. و آثیر، ف. ۱۳۸۷. آثار اکولوژیکی گونه مرتعی *Stipa barbata* در استان تهران. فصلنامه تحقیقات مرتع و بیابان ایران، ۱۵ (۱): ۹۶-۸۶.
- قربانیان، د. ۱۳۸۴. بررسی خصوصیات اکولوژیکی گونه *Salsola rigida* در مراتع استان سمنان. مجله مرتع و بیابان، ۱۲: ۴۹۷-۴۸۳.
- قربانیان، د. و جعفری، م. ۱۳۸۶. بررسی روابط متقابل برخی خصوصیات خاک و گیاه در گونه مرتعی *Salsola rigida* در مناطق بیابانی. فصلنامه علمی - پژوهشی تحقیقات مرتع و بیابان ایران، ۱۴ (۱): ۱-۷.

در غلبه بر پتانسیل اسمزی ایجاد شده بوسیله کربنات کلسیم خاک می‌باشد. در حالی که گیاه بوته‌ای *Larrea tridentata* به خوبی این تنفس اسمزی را تحمل می‌کند. ویژگیهای رویشی استپیا تحت تأثیرهای منفی اسیدیته خاک قرار داشت. به طوری که افزایش قلیاییت خاک سبب کاهش میزان دستررسی گیاه به عناصر غذایی خاک از جمله نیتروژن، فسفر، پتاسیم، منیزیم، آهن، منگز، روی و مس می‌شود (Maldonado et al., 2001). هم‌راستا با نتایج این تحقیق محققان دیگری از جمله امیری و همکاران (۱۳۸۷) از تأثیرهای منفی افزایش اسیدیته بر خصوصیات رشد گونه *Bromus tomentellus* خبر دادند.

به طورکلی هر گونه گیاهی با توجه به خصوصیات منطقه رویش، نیازهای اکولوژیکی و دامنه برداری با برخی از عامل‌های محیطی رابطه دارد، بنابراین نتایج به دست آمده در هر منطقه قابل تعمیم به مناطقی با شرایط مشابه است. با شناخت خصوصیات خاکی معرف هر گونه گیاهی می‌توان برای اصلاح مناطق با شرایط اکولوژیکی مشابه گونه‌های سازگار به شرایط خاک را پیشنهاد داد.

منابع مورد استفاده

- امیری، ف.، خواجه‌الدین، ج. و مختاری، ک.، ۱۳۸۷. تعیین عوامل محیطی مؤثر بر استقرار گونه *Bromus tomentellus* با استفاده از روش رسته‌بندی. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی، سال ۱۲، شماره ۴۴، ۳۵۶-۳۴۷.
- ایروانی، م.، ۱۳۷۸. تعیین رویشگاه بالقوه سه گونه مرتعی با استفاده از GIS و RS در حوزه رودخانه و هرگان. پایان نامه کارشناسی ارشد مرتع داری، دانشگاه صنعتی اصفهان، ۱۴۷ صفحه.
- باستانی میدی، ن.، ۱۳۸۲. بررسی اثرهای کوتاه‌مدت شدتهای مختلف چرایی بز بر برخی خصوصیات پوشش گیاهی و

- Relationships in Kirthar National Park, Sindh, Pakistan. *Journal of Arid Environments*, 61: 397-418.
- Jangman, R.H.G., Ter Braak, C.J.F. and Van Tangeren, O.F.R., 1987. Data Analysis in Community and Landscape Ecology. Pudoc Wageningen, PP 300.
- Maldonado, T.R., Etchevers, B.J.D., Alcantar, G.G., Rodríguez, A.J. and Colinas, L.M.T., 2001. Estado nutrimental del limón mexicano en suelos calcimórficos. *TERRA*, 19: 163-174.
- McCune, B. and Mefford, M.J., 1999. PC-ORD. Multivariate analysis of ecological data, version 4. MJM Software, Gleneden Beach.
- Mostafa, A. and Zaghoul, M., 1996. Environment and Vegetation in the Montane Saint Catherine. *Journal of Arid Environment*, 34: 331-349.
- Noy-Meier, I., 1973. Desert ecosystems, environment, and producers. *Annual Review of Ecological Systems*, 4: 25-32.
- Perelman, S.B., Leon, R.J.C. and Bussacca, J.P., 1997. Floristic changes related to grazing intensity in a Patagonian shrub steppe. *Ecography*, 20: 400-406.
- Richinger, K.H., 1970. Flora Iranica. V: 70, pp 391-392.
- Ryerson, D.E. and Parmenter, R.R., 2001. Vegetation change following removal of keystone herbivores from desert grasslands in New Mexico. *Journal of Vegetation Science*, 12: 167-180.
- Sala, O.E. and Lauenroth, W.K., 1984. Root profiles and the ecological effects of light rain showers in arid and semiarid regions. *American Midland Naturalist*, 114: 406-408.
- Sankary, M.N., 1979. Autecology of *Stipa barbata* Desf from the Syrian arid zone in comparison With several Mediterranean – type arid zone grass species. *arid Environments*, 2:3,251-262
- Vogiatzakis., I.N, Griffiths, G.H. and Mannion, A.M., 2003. Environmental factors and vegetation composition, Lefka Ori massif, Crete, S. Aegean, *Global Ecology & Biogeography*, 12: 131-146.
- Zhang, J-T., Xi, Y. and Li, J., 2006. The relationships between environment and plant communities in the middle part of Taihang Mountain Range, North China. *Community Ecology*, 7(2):155-163
- قیطوری، م.، ۱۳۷۴. بررسی برخی از ویژگیهای اکولوژیکی گیاه جاشار. دانشکده منابع طبیعی دانشگاه تربیت مدرس، پایان نامه کارشناسی ارشد، ۱۲۰ صفحه.
- مصدقی، م.، ۱۳۸۰. توصیف و تحلیل پوشش گیاهی (ترجمه). انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد، ۲۸۳ صفحه.
- مصدقی، م.، ۱۳۸۳. روش‌های رگرسیون در تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی. انتشارات آستان قدس رضوی، ۲۹۰ صفحه.
- مدیر شانه‌چی، م.، ۱۳۷۲ (ترجمه). اکولوژی گیاهی. انتشارات دانشگاه امام رضا (ع).
- Abbadı, G.A. and El Sheikh, M.A., 2002. Vegetation analysis of Failaka Island (Kuwait). *Journal of Arid Environments*, 50: 153-165.
- Abd El-Ghani, M.M., 1998. Environmental correlates of species distribution in arid desert ecosystems of eastern Egypt. *Journal of Arid Environments*, 38: 297-313.
- Abd El-Ghani, M.M., 2000. Floristics and environmental relations in two extreme desert zones of western Egypt. *Global Ecology & Biogeography*, 9: 499-516.
- Abd El-Ghani, M.M. and Amer, W.M., 2003. Soil-Vegetation Relationships in a Coastal Desert Plain of Soutern Sinai, Egypt. *Journal of Arid Environments*, 55: 607-628.
- Baruch, Z., 2005. Vegetation-environment relationship and classification of the seasonal savannas in venezuela. *Flora*, 200: 49-64
- Birkeland, P.W., Machette, M.N. and Haller, K.M., 1991. Soils as a tool for applied Quaternary geology. Miscellaneous publication 91-3, Utah Geological and Mineral Survey, Utah Department of Natural Resources.
- Burke, A., 2001. Classification and ordination of plant communities of the Naukluft Mountains, Namibia. *Journal of Vegetation Science* 12: 53–60.
- Buxbaum, C.A.Z. and Vanderbilt, K., 2007. Soil heterogeneity and the distribution of desert and steppe plant species across a desert-grassland ecotone. *Journal of Arid Environments*, 69:617-632
- Charles, B.D., 1989. Measurements for terrestrial vegetation. John Wiley & Sons, USA.
- Enright, N.J., Miller, B.P. and Akhter, R., 2005. Desert Vegetation and Vegetation-Environment

Effects of some environmental factors on growth characteristics of *stipa barbata* species in steppe rangelands of Nodoushan -Yazd

Abdollahi, J.^{1*}, Naderi, H.², Mirjalili, M.R.³ and Tabatabaeenezadeh, M.S.⁴

1*- Corresponding Author, Research Instructor, Research Center for Agriculture and Natural Resources, Yazd, Iran,
E-mail: jaabdollahig@gmail.com

2- M.Sc. of Range Management, Tarbiat Modares University, Nour, Iran.

3- Research Expert, Research Center for Agriculture and Natural Resources, Yazd,Iran.

4- M.Sc. of Desert Region Management, University of Tehran, Karaj, Iran.

Received: 04.04.2011

Accepted: 05.12.2011

Abstract

Understanding the behavior and action of plant species and their ecological relationships with environmental variables is essential as an important part of the information required in range improvement, rehabilitation and proper utilization of rangelands. In this research, the effects of environmental factors on quantitative growth characteristics of *Stipa barbata* were investigated by ordination method in rangelands of Nodoushan –Yazd. For this purpose, twenty five sites were identified using the vegetation map and field visits, and in each reference area 30 plots were established along 3 transects of 500 m with random-systematic sampling. Inside the plots, a list of existing species, canopy cover, number of species and production were recorded. Three soil samples were taken from 0–30 cm depth. Soil samples were pooled together to obtain a composite sample. Clay, silt, sand, organic matter, lime, pH, electrical conductivity, sodium, calcium and magnesium were measured. Topographic features such as slope, altitude and aspect, were also recorded, and the type of formation was determined using geological maps. The relationships between growth parameters of *Stipa barbata* and environmental factors were determined using Canonical Correspondence Analysis (CCA) method. Results showed that there were significant correlations among canopy cover, density and yield with soil factors. According to the results, among soil factors, soil texture, pH, SAR, $\text{Ca}^{+2}/\text{Na}^{+}$, calcium carbonate (T.N.V) and gravel had the most influence on canopy cover, density and yield. The effect of topography variables on growth characteristics was not significant. A significant relationship was found between growth characteristics of *S. barbata* and the type of geological formation.

Key words: *Stipa barbata*, ordination, environmental factors, canonical correspondence analysis (CCA), Nodoushan-Yazd